

overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Den behandling, vi nu tager fat på, ser desværre ud til at minde i uhyggelig grad om noget, som vi adskillige gange tidligere har været igennem. Det konservative folkeparti finder frem til et godt og fornuftigt forslag, som man begrundet og fremfører med styrke ved første behandling, men når man så tager fat på udvalgsbehandlingen, så er det sådan, at så snart socialdemokraterne blinker med en lillefinger, ja, så brister enhver selvtillid og mod på tilværelsen hos de konservative forslagsstillere, og de falder straks socialdemokraterne om halsen og umuliggør derved, at man kan opnå nogen bedre løsning end den, som det socialdemokratiske lavmål nu tilsiger.

Det så vi ved den socialistiske investeringsbank — den nordiske investeringsbank, hed den vist — det så vi, da vi beskæftigede os med, hvordan man skulle plyndre efterlevende ægtefæller med hensyn til arveafgift, og nu ser vi det på et område, hvor det er ganske klart og evident for enhver og har været det i årevis, at al saglighed tilsiger, at disse driftsmidler, som har karrosserier af metal og kører rundt på nogle gummiomgivne hjul — det, man også kalder biler — ikke skal behandles anderledes end enhver anden form for erhvervsaktiver. Det er så ganske givet, at baggrunden for denne behandling alene er at søge i, at der i den gamle generation, hvor biler var noget nyt, der dukkede op, var en anderledes misundelsesindstilling til denne nye måde, man kunne blive befordret på. Det fortsætter altså nu, efter at bilerne er blevet et nødvendigt arbejdsredskab for hundredtusindvis af danske, både på den ene, tredje og femte måde, og hvor derfor al skattesaglig fornuft måtte tilsige, at man helt opgav at have grænser.

Det, der i og for sig er det nye, er, at udvalgsbehandlingen har kastet lys over, at der slet ikke er nogen provenugevinst — i hvert fald ikke en provenugevinst af nævneværdig betydning — for skatteministeren ved at opretholde denne diskriminering imod bilerne sammenlignet med andre aktiver. Når man tænker på, at hvad man ellers taler om af millioner af kroner i provenu,

når det er afskrivningsregler, der er tale om, så er det forsvindende lidt, der kan blive i difference imellem, hvad ministeren ville opnå i provenu på kontiene for de 4 forskellige motorskatter, vi har, sammenlignet med, hvad han taber på indkomstskatteunderkontoen på finanslovens § 1. Der er ikke nogen, der kan sige, om differencen blev positiv eller negativ.

Dertil kommer, at den gamle skrøne — som vi senest hørte ført frem i bededagsugen i 1974 — om, at biler kræver en særlig høj valutakvota, også er blevet afkræftet nok så grundigt igennem de bilag, som er optrykt til betænkningen, og som viser, at der ikke er nogen særlig høj valutakvota — navnlig ikke for de dyre biler, som dette forslag drejer sig om.

Vi må bedrøvet erkende, at flertallet, som de konservative altså totalt har kapituleret for, vil gennemføre en forringelse af forslaget fra de 85.000 til de 65.000 kr. Vi stritter selvfølgelig imod, så længe vi overhovedet kan undgå forringelser af forslaget, og vi anbefaler meget kraftigt, at man stemmer for underændringsforslaget, som er optaget i betænkningen under nr. 3.

Helt tragikomisk bliver det, når vi kommer til de sidste ændringsforslag, nr. 4 og 5. Med sædvanligt ukendskab og ufølsomhed over for, hvordan livet er ude i erhvervslivet, har disse forligspartier nu dekretet, at denne nye regel kun skal gælde for biler, der købes i 1976. Jeg skal love for, at der kommer en byttehandel i stand mellem ØKs biler og A. P. Møllers biler osv., sådan at alle kan komme til at have erhvervet biler i 1976. Det er en så livsfjern og håbløs overgangsregel, som ministeren med sit følgagtige flertal har fremsat ændringsforslag om i betænkningen, og det må være aldeles oplagt at slette den for at undgå alle de mange mærkelige byttemanipulationer og salg frem og tilbage, som så ganske givet vil blive udløst ved, at denne nye lov ikke skal have virkning for de biler, som er anskaffet før 1. januar 1976, og som har kostet over 40.000 kr. Der er ganske givet i hundredtusindvis af biler her i landet, som nu kun kan blive afskrevet af dem, der er tilstrækkelig fikse på fingrene og har en advokat eller revisor, der følger med i, hvad der sker, og derfor sørger for at få lavet nogle mageskifter eller andre dispositioner med udskiftning af biler-